

- נסמן 34. (ו) בהוספת הפסקה הבאה מיד לאחר פסקה (16) של הפיטורים מנסמן 34 שבה: —
 „(17) קבלה שניתנה בידי עובד, או התלויים בו או בא־כוחו האישי החוקי, או בשמם, על כל פיצויים ששולמו לפי פקודת הפיצויים לעובדים;” וכן
 נסמן 35. (ז) בהחלפת הביטוי „בסעיף 92 (1)(ג)”, המצוי בנסמן 35 שבה, בביטוי „בסעיף 92” ; וכן
 נסמן 37. (ח) במחיקת המלים „בהעברת סטוק או מניות או במיכרתם”, המצויות בנסמן 37 שבה, ובהחלפתן במלים הבאות: —
 „(א) בהעברת כל סטוקים או מניות במכירה.”
 ובהוספת הפסקה הבאה בסופו של הנסמן האמור מיד לפני הפיטורים ממנו: —
 „(ב) בהעברת כל סטוקים או מניות באופן כל־שהוא שאינו ממכר וכן
 (ט) בהחלפת המלים „שעשוע צבורי”, כל אימת שהן באות בנסמן 38 שבה, במלה „שעשועים”.

6. כל בעל שעשועים כל־שהם, המציא, במשך התקופה של שלושה חודשים לאחר תחילת תקפה של הפקודה הזאת, כרטיס־כניסה כל־שהוא שצויינה בה נכונה משימת־הכניסה לאותם שעשועים, יהיו רואים אותו כאילו מלא אחר הדרישות שהוטלו בסעיף־קטן (2) של סעיף 74 מן הפקודה העיקרית (כפי שחוקקה בסעיף 4 מן הפקודה הזאת), למרות זה שהפרטים הנקובים בפסקאות (ב) ר(ג) שבאותו סעיף־קטן לא צויינו באותו כרטיס.

א. ג. קאנינגהם
 נציב עליון.

20 בינואר, 1946.

פקודת פנסיות לאלמנות ויתומים (תיקון).

מס' 7 לש' 1946.

פקודה הבאה לחקן את פקודת הפנסיות לאלמנות ויתומים, 1944.

חוק יחקן בידי הנציב העליון לפלשתינה (א״י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור: —

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת הפנסיות לאלמנות ויתומים (תיקון), 1946, ותהיה נקראת כאחת עם פקודת הפנסיות לאלמנות ויתומים, 1944, הקרויה להלן „הפקודה העיקרית”.

2. סעיף־קטן (2) של סעיף 9 מן הפקודה העיקרית יתוקן ללהלן: —
 (א) בפסקה (א) בקטע —

„אם נוכחה המועצה לדעת כי פקיד הנדרש להיעשות תורם לפי פקודת זו”
 יש להוסיף את המלים „או הוכאי” לאחר המלה „הנדרש”;

(ב) הפסקה הבאה תוסף מיד לאחר פסקה (ד): —

„(ה) בסעיף־הקטן הזה כולל הביטוי „תורם לפי תכנית מאושרת” אדם שחדל לתרום לתכנית מאושרת בגלל דגיעו לגיל, שבהגיעו אליו הוא חדל, בהתאם לקביעותיה של אותה תכנית מאושרת, מלתרום לה, ו„תרום לפי אותה תכנית מאושרת” כוללת את הסכום, שהיה אדם תורמו לתכנית מאושרת, אלמלא חדל מלתרום לה בגלל הגיעו לאותו גבול גיל כנ״ל.”

א. ג. קאנינגהם
 נציב עליון.

20 בינואר, 1946.